

بهترین "روی جلد" های تاریخ ماهانامه فیلم

چاپ شده در : ماهنامه سینمایی فیلم

زمان انتشار : نیمه آبان ماه ۱۳۹۱

این انتخاب های نگارنده، در نظرخواهی ویژه شماره سی سالگی مجله در نیمه پاییز ۹۱ که به روی جلد های محبوب نویسندگان مجله اختصاص داشت، منتشر شد.

(به ترتیب زمان انتشار)

۱- شماره ۳۰: اگر کسی بگوید این عکس مانی پتگر از سکانس بی مشابه «یخ جلوی شعله های آتش» فیلم دونه امیر نادری بهترین عکس تاریخ سینمای ایران است، نمی توانم مخالفت کنم. این روی جلد هم با تیتراژ امیدبخش «دونه به نمایش در می آید» و ترکیب یکی از لوگوهای قدیمی با عکس، عالی از کار درآمده.

۲- شماره ۶۱: نقاشی نوستالژیک آیدین آغداشلوی بزرگ برای جلد این شماره، اولین باری است که خود مجله فیلم را به عنوان یکی از ابزار ضروری یازده روز جشنواره فجر، در جیب «اورکت آمریکایی» شخصیت سینمادوست غایب در تصویر نشان می دهد و بعدها از این ایده در روی جلد های دیگر ویژه نامه های جشنواره مجله، باز استفاده شد.

۳- شماره ۱۱۱: زمینه خانه قدیمی و باغ پاییزی و درخت های نیمه خشک آن، هم فضای پرده آخر را منتقل و هم زیبایی بصری این طرح جلد را کامل می کند.

۴- شماره ۱۱۹: طرح عجیب، فانتزی، خوش آب و رنگ و خوش فکر روی جلد این ویژه نامه دهمین جشنواره فجر، با رگه هایی از تصویرسازی های بسیاری از بزرگان سینما از بونوئل تا پاراجانف، به شدت خاطره انگیز و سینمایی است.

۵- شماره ۱۵۰: صورت فلینی، آن نگاه نافذ و نبوغ آسا، آن دورنگی سیاه و سفید و دارای کنتراست، آن شیطنت توی چهره و رنگ های زمینه جلد، آن مناسبت مهم و تلخ فقدان فلینی، و آن شباهت این تصویر

به قالبی از سرگرمی سازی که استاد سینما را بسیار بدان نزدیک می داشت (سیرک)، برای انتخاب این طرح جلد کافی نیست؟

۶- شماره ۱۷۹: نگاه گویا و چندمعنایی خسرو شکیبایی در آینه های صحنه و عکس خوبی از فیلم درد مشترک تکثیر شده و زمینه سیاه جلد، نشانه عزایی است که مجله مبدأ فعالیت سینمایی ام در این شماره برای قهر و دوری ده ساله ام از این آبان ۷۴ تا بازگشتم در سال ۸۴ می گیرد! از خودم بابت این قهر و دوری شرمسارم و برای عامل یا در واقع عامله اش، متأسف.

۷- شماره ۱۸۶: با این که گبه جزو فیلم های محبوبم در آثار مخملباف نیست، نمی توان زیبایی و تناسب فوق العاده این طرح جلد با فضای فیلم و رنگ و بافت خود گبه را انکار کرد؛ و مهم این است که با وجود این همه رنگ به رنگی، این به روی جلد آشفته و پراکنده ای بدل نشده.

۸- شماره ۱۹۸: نتیجه درخشان یک ریسک سنگین در ایده پردازی و اجرای طرحی از آلبوم فیلم جفتی های یک نوستالژی باز قدیمی (زنده یاد بهرام ری پور) که ممکن است نیمی از خواننده های مجله اصلاً متوجه شأن نزول آن نشوند و کوچکی عکس ها به آزار بصری شان بیانجامد. اما ریسک، اگر درست و به جا و جسورانه باشد، به محصول ممتازی چون این می انجامد.

۹- شماره ۲۶۵: میان تصویرسازی هایی که مجله با عکاسی کردن از سینماگران مختلف در شرایط چیده شده استودیویی انجام داده و همه طبعاً متعلق به سال های نیمه دوم فعالیت سی ساله اش و دوران پیشرفت امکانات گرافیکی است، این یکی را جذاب تر از بقیه می دانم. با نشان دادن فیمسازان و سینماگران مهم حاضر در جشنواره نوزدهم فجر و به ویژه حالات بسیار متناسب با شخصیت فردی و حرفه ای آدم ها: بهرام بیضایی که مثل همیشه به حق نگران است، ایرج کریمی که هم فیلم می سازد و هم هم مجله می خواند، امید روحانی که معلوم نیست لبخندش نسبت به کاغذ و مطلبی که می خواند از سر تمسخر است یا

تحسین، علیرضا داودنژاد که غصه خودش و حال و وضع سینمای ایران را یکجا می خورد، لیلا حاتمی که انگار در هواست و حواسش به زمین و زمینی ها نیست، محمدرضا شریفی نیا که باز موبایل به دست در حال دلالی هنرپیشه و واسطه گری و معامله جوش دادن است و ... رابرت دنیرو که به دلیل مرور آثارش در جشنواره، آن بالا پشت سر همه دارد راه می رود و دست تکان می دهد.

۱۰- شماره ۴۰۳: توضیحی نمی دهم. ببینید و تعریف کنید.